

V МЕЂУНАРОДНА УЧИТЕЉСКА КОНФЕРЕНЦИЈА

«Школска реформа, положај и стручно усавршавање учитеља ИНКЛУЗИВНИ ПРОЦЕСИ»

Удружење Војвођанских Учитеља већ скоро пуну деценију, а на сваке две године, организује Међународне Учитељске Конференције (МУК) са циљем сагледавања и поређења реформских процеса и положаја учитеља у земљама региона. Досадашња директна конференцијска размена искустава са колегама учитељима из Црне Горе, Босне и Херцеговине, Мађарске, Македоније, Словеније, Хрватске и Словачке омогућила нам је боље упознавање основа школских система околних земаља, положаја учитеља и услова рада у основним школама. То су биле драгоцене информације за учитеље и много су допринеле бољем разумевању промена у школским системима земаља региона.

Након значајних искустава претходне четири конференције, Удружење Војвођанских Учитеља је у суботу **23. 10. 2010.** године у великој сали Скупштине Града Новог Сада, веома успешно организовало **V Међународну Учитељску Конференцију „Школска реформа, положај и стручно усавршавање учитеља“**. Централна тема овогодишње Конференције (првенствено због потреба учитеља Србије) била је **„РАД СА ДЕЦОМ СА ПОСЕБНИМ ПОТРЕБАМА – ИНКЛУЗИВНИ ПРОЦЕСИ“**.

Одржавање Конференције су подржали: Покрајински секретаријат за образовање АП Војводине, Скупштина Града Новог Сада, издавачке куће Креативни центар и Клет.

Конференцију је отворила **Вера Стојшић – Гашпаровски** (председница Удружења војвођанских учитеља и иницијатор одржавања МУК), а присутне поздравио представник скупштине Града Новог Сада господин **Милош Панков**. У изванредним условима рада и одличној организацији након уводног излагања Вере Стојшић – Гашпаровски о стању образовања и основних школа у Србији низала су се веома занимљива и изузетно корисна излагања: спец. дидактичко-методичких наука **Ане Ђурић** из ОШ „Јан Чајак“ из Бачког Петровца – **СПРЕМНОСТ ПРЕДШКОЛСКИХ УСТАНОВА И ШКОЛА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ИНКЛУЗИВНОГ ОБРАЗОВАЊА**, мр **Јелице Сантрач** из ОШ „Иван Милутиновић“ из Суботице – **ПРИСТУП ИНКЛУЗИВНОМ ОБРАЗОВАЊУ–ВАСПИТАЊУ У БОЛНИЧКИМ И КУЋНИМ УСЛОВИМА**, **Снежане Шевић** из Републике Хрватске – **ОБРАЗОВАЊЕ У РЕПУБЛИЦИ ХРВАТСКОЈ**, мр сц. **Весне Варунек** из Босне и Херцеговине – **ЈЕДАН МОДЕЛ РАДА У ИНКЛУЗИВНОМ ОДЈЕЛУ**, мр **Дарка Пепевника** из Републике Словеније – **СЛОВЕНАЧКА ОСНОВНА ШКОЛА КРОЗ ОСНОВНУ ШКОЛУ ПОДЧЕТРТЕК**, спец. дидактичко-методичких наука **Зузане Фабиан** – **ОБРАЗОВАЊЕ У СЛОВАЧКОЈ РЕПУБЛИЦИ**), **ИНКЛУЗИЈА – ШКОЛСКА ИНТЕГРАЦИЈА** и **Станиславе Ђенеш-Екбауер** – **ОБРАЗОВАЊЕ У МАЂАРСКОЈ – СРПСКО ЗАБАВИШТЕ И ОСНОВНА ШКОЛА У БАТАЊИ**.

На крају Конференције усвојени су следећи закључци:

1. Школске реформе су сличне у земљама региона. Словеначка реформа је најуспешнији модел.
2. Положај учитеља није задовољавајући у свим земљама региона (осим у Словенији). Најниже плате учитеља су у Србији.
3. Инклузивни процеси су присутни у основним школама земаља региона. Као и школска реформа, роследњи почињу у Србији.
4. Школски систем се мења са увођењем и постојањем инклузије.
5. То је дуг процес, а почиње препознавањем инклузивног детета.
6. Неопходан је рад целог тима, а не само учитеља.
7. Инклузивни рад нема рецепт. Све зависи од детета, ситуација и учитеља.
8. Посебно су угрожена деца на болничком и кућном лечењу и то треба регулисати законом (као у Словенији).
9. Инклузивну децу требало би оцењивати описно.
10. Велик број ученика у одељењима угрожава свакодневни, а посебно инклузивни рад.

Учесници Конференције (учитељи из Србије) су у спроведеној анкети на основу свог досадашњег искуства о инклузији рекли следеће:

1. Инклузија се у наше школе уводи прерано и наопако, јер је прво донет закон, инклузивна деца улазе у школе, а тек предстоји припрема учитеља И НАСТАВНИКА кроз одговарајућу обуку. Прво треба припремити (оспособити) учитеље и наставнике, а онда обезбедити СВЕ ОСТАЛЕ потребне услове.
2. Прави инклузивни рад је потребан, може да буде веома успешан и користан али тражи добру организацију посла, тима људи и одговараће материјално улагање.
3. Учитељ треба да има могућност избора за инклузивни рад.
4. Још увек нису довољно осмишљени сви кораци инклузивног рад у школи.
5. Најчешће није обезбеђена квалитетна стручна подршка (педагог, психолог, стручан асистент, дефектолог и цео тим).
6. Све се пребацује на самог учитеља као да је он чаробњак у том тешком и одговорном послу.
7. Нису обезбеђена одговарајућа наставна средства.
8. Није смањена администрација коју води учитељ.
9. Пракса до сада није јавно показала да је инклузија за већину деце са посебним потребама имала значајне користи, а да при томе остала деца одељења не губе.
10. Постављају се превелики захтеви пред учитеља који црпе енергију, време и емоције, а да при томе учитељ није одговарајуће материјално награђен.
11. Инклузије је у нашим школама било, има и биће. Примера има веома много из већине школа широм земље.
12. Треба се посветити сваком ученику, што је веома тешко постићи са садашњим наставним програмима и великим бројем ученика у одељењу!!!